

Sygn. akt X Ga 84/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Lesław Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa **E. B., K. B.**

przeciwko **K. D.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 17 stycznia 2014 r., sygn. akt VII GC 1589/13

- 1) oddala apelację;
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powodów, jako uprawnionych solidarnie kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Lesław Zieliński

Sygn. akt X Ga 84/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od K. D. na rzecz powodów solidarnych kwotę 4.653,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami, oddalił powództwo w pozostałej części (w zakresie odsetek ustawowych od skapitalizowanych odsetek w wysokości 36,06 za okres od 10 lipca 2010 roku do dnia wniesienia pozwu) i zasądził od pozwanej na rzecz powodów koszty postępowania w wysokości 717 zł.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że strony zawarły dnia 12 stycznia 2009 roku umowę najmu lokalu. Pozwana nie uiściła całości należności z tytułu najmu na rzecz powodów za miesiąc grudzień 2009 roku i styczeń 2010 roku. W dniu 29 grudnia 2009 roku pozwana złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu umowy najmu lokalu położonego przy ul (...) w G.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana zaskarżając go w zakresie punktu 1 i 3 wnosząc o jego uchylenie i przekazania sprawy Sądowi

I instancji do ponownego rozpoznania w zaskarżonym zakresie. Zaskarżonemu wyrokowi pozwana zarzuciła naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów polegające na pominięciu istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych, a mianowicie przyznania przez powodów faktu, iż pozwana płaciła

czynsz najmu powodom na rachunek bankowy oraz do rąk własnych powodów i sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że pozwana nie uiściła na rzecz powodów należności w wysokości 4.653,322 zł.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że czynsz w kwocie 3.700 zł wpłaciła na rzecz powodów oraz kwotę 1.480 zł. W dniu 8 lipca 2010 roku uiściła nadto kwotę za media i tym samym spłaciła wszelkie należności wynikające z umowy między stronami. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie uwzględnił, że część należności pozwana uiściła gotówką do rąk powodów.

W odpowiedzi na apelację powodowie wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania apelacyjnego. Z zebranego materiału dowodowego w sprawie wynika, że pozwana posiada zaległość w wysokości 4.653,22 zł. Pozwana w toku postępowania przed Sądem I instancji nie wskazywała, że część należności uiściła gotówką i nie przedstawiła na tę okoliczność żadnych dowodów. Okoliczności wskazane przez pozwaną, że pełnomocni powodów przyznał, iż pozwana dokonała na rzecz powodów zapłaty bezpośredni do ich rąk nie znajdują żadnego odzwierciedlenia w protokole rozprawy z dnia 8 stycznia 2014 roku. .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli Sąd II instancji nie prowadzi postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wyrok Sądu Okręgowego oparty jest o art. 385 k.p.c. w związku

z art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. Według treści tego ostatniego przepisu apelację

w postępowaniu uproszczonym można oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie mogło mieć

wpływ

na wynik sprawy.

Apelacja pozwanej nie może odnieść skutku, gdyż wyrok Sądu

I instancji jest słuszny, odpowiada prawu i został wydany na podstawie gruntownie przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywy tej oceny nie wykazują sprzeczności ustaleń faktycznych Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, zaoferowanego przez strony, który został oceniony bez przekroczenia przysługującego Sądowi I instancji uprawnienia do swobodnej oceny dowodów, zgodnie z przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Nie można również zarzucić Sądowi I Instancji nieprawidłowości w rozumowaniu czy też błędów logicznych.

Tak poczynione ustalenia Sąd Okręgowy przyjmuje za własne i podziela w pełni zarówno dokonaną ocenę dowodów, jak i wykładnię prawa materialnego.

Należy wskazać, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że strony łączyła umowa najmu. Pozwana należności z tytułu najmu regulowała nieregularnie lub nieuiszczała ich wcale. Z faktury za miesiąc grudzień pozwanej do zapłaty pozostała kwota 3.916,66 zł, a za miesiąc styczeń 700,50 zł po uwzględnieniu potrąceniu kaucji wpłaconej przez pozwaną. Pozwana ponadto powinna zapłacić na rzecz powodów kwotę 36,06 zł skapitalizowanych odsetek od kwoty 718,15 zł za media uiszczonych po terminie płatności. Wpłata dokonana przez pozwaną w miesiącu grudniu 2009 roku została zaliczona na poczet wcześniejszych zaległości.

Sąd I instancji przeprowadził prawidłowo ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego odnosząc się do wszystkich faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Pozwana nie wykazała, że dokonywała wpłat na rzecz powodów gotówką do ich rąk. Okoliczność tę pozwana podniosła dopiero w apelacji nie przedstawiając na tę okoliczność żadnych dowodów. Tym samym należy uznać twierdzenia pozwanej w tym zakresie za gołosłowne i spóźnione, bowiem nie wykazała ona dlaczego tej okoliczności nie podniosła w postępowaniu przed Sądem I instancji.

Z przytoczonych względów apelację pozwanej na podstawie art. 385 k.p.c. należało oddalić jako bezzasadną i obciążyć pozwaną kosztami postępowania powodów w postępowaniu apelacyjnym na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc.

SSO Lesław Zieliński